

Pár slov na úvod

Stejně jako loni, i letos přinášíme první číslo Merkurovin v tomto školním roce před Vánoci, u příležitosti dnů otevřených dveří. Roli redaktorky převzala naše nová kolegyně Mgr. Jana Micková, která se Vám v tomto čísle i představí, a také trochu nahlédneme do její češtinářské kuchyně. V prvních zářijových týdnech absolvovali studenti prvních ročníků exkurzi v Knihovně Václava Štecha. Pro část z nich to byla vůbec první návštěva zdejší knihovny, ale nikoli pro Petru, která se vám svěří s tím, co ji baví na čtení. Dalším zpestřením výuky českého jazyka v prvním ročníku byla návštěva Mgr. Poříze z řádu bosých karmelitánů U češtiny pak ještě zůstaneme, protože Mgr. Jana Andrýsková vás seznámí s průběhem školního kola olympiády v českém jazyce a přečtete si úryvky soutěžních slohových prací. Dozvíte se také, co obnáší práce ředitele dnes a co obnášela za minulého režimu. Na pomoc jsem si přizvala bývalého ředitele Ing. Miloslava Stöckla, který vedl naši školu v letech 1987–2004. A dozvíte se, jak rozšiřujeme spolupráci s firmami v regionu a jak se v nich pracuje našim absolventkám. Příjemné počtení!

Ing. Michaela Seghmanová

V tomto čísle najdete:

Téma	strana
Nová tvář ve sboru	2
Školní kolo Olympiády v českém jazyce	3
#ErasmusDay u nás ve škole	4
Naše čtenářka	5
Kukátko do ředitelny	6
Spolupráce s firmami ..	7
Absolventské okénko ..	8

Přijměte pozvání na náš maturitní ples, který bude letos jediný, o to velkolepější.

Lístky na náš maturitní ples jsou nyní k dostání u každého z maturantů. Stačí napsat nebo se domluvit s jedním z nich (Jsou napsaní v informacích v události na facebooku). Nemáte-li možnost objednat lístky prostřednictvím facebooku, kontaktujte školu, kontakt zprostředkujeme.

ÚNOR
8

Maturitní ples 4.A OA Dr. Edvarda Beneše -
Hollywoodská noc

Medailonek češtinářky, Mgr. Jany Mickové

Kdo jsem:

Náplava z Příbrami, která nedopatřením zakotvila ve Slaném a asi už tu zůstane.

Co dělám:

Spoustu věcí. Na částečný úvazek učím český jazyk a literaturu 1. A, 1. B a 2. B, na další částečný úvazek dělám šéfredaktorku jednoho časopisu pro ženy, pro několik spřátelených časopisů píší texty, pro jiné dělám korektury.

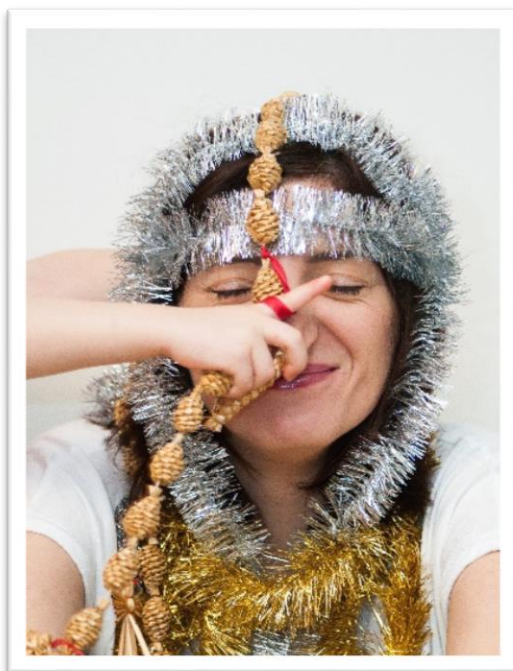
Co mě baví:

Příběhy. Ty obyčejné i ty neobyčejné. Ty velké i ty malé.

Literatura. Česká i světová, antická i literatura 20. století. S obrovskou chutí si přečtu autory, jako jsou Sofokles, Capote, Shakespeare, F. S. Fitzgerald, Jane Austenová i Virginie Woolfová. A udělalo by mi radost, kdyby je moji studenti četli se stejným potěšením.

Divadlo. Takže pokud mě dítě pustí, určitě si ráda udělám čas na představení v Národním, ve Stavovském, v Celetné, v Dlouhé, v Městských divadlech pražských, Na zábradlí... Kdekoliv, kde si rádi hrají.

Psaní. Kromě toho, že jsem vystudovala bohemistiku na FF UK, věnovala jsem se i tvůrčímu psaní. Pár kousků mi vyšlo i knižně, a i když teď vůbec nemám čas, pořád mě to baví. Třeba se to v hodinách slohu bude hodit.

Bible v hodinách českého jazyka

Klasické úterní dopoledne 6. listopadu nám zpestřil hodinu českého jazyka svou návštěvou Mgr. Jan Poříz, který je členem řádu bosých karmelitánů, jenž sídlí zde ve městě Slaný. Kromě toho také vyučuje na základní škole Maltézských rytířů v sousedním Kladně.

Po samotném představení mě a moje spolužáky Mgr. Jan Poříz seznámil se světoznámou knihou knih – Biblií. Říkal nám, co vše můžeme najít v Novém a Starém zákoně a po rychlém kurzu Bible jsme četli několik úryvků, které si pro nás návštěva připravila. Osobně mi utkvěl v paměti hlavně úryvek z Lukášova evangelia. Ježíš zde vypráví příběh o muži, jenž vzal zpět k sobě syna, který ho opustil.

Ke konci přednášky jsme se bavili o známých jménech z Bible a čas zbyl také na dotazy, které směřovaly právě na pana Poříze. Dozvěděli jsme se řadu nových věcí a rádi přivítáme další zajímavou návštěvu.

Karolína Stará, studentka 1. B

Školní kolo OLYMPIÁDY V ČESKÉM JAZYCE

Každoročně se naši žáci účastní Olympiády v českém jazyce, jejíž písemné zadání připravuje Národní institut pro další vzdělávání MŠMT. V tomto školním roce se uskutečnil již 45. ročník.

Školní kolo se konalo 26. 11. a zúčastnilo se ho 23 studentů z 1. až 3. ročníků. Na prvním místě se umístila Karolína z 1. B, jejíž slohová práce byla nejlepší a získala plný počet bodů. Druhé místo obsadila Andrea, studentka 2. A. Obě postupují do okresního kola. Třetí místo patřilo opět studentce 2. A, Kristýně, kterou od postupového místa dělil pouhý jeden bod.

Uvedeným studentkám blahopřeji, držím palce při reprezentaci naší školy v okresním kole a ostatním děkuji za účast.

Mgr. Jana Andrýsková

To nejlepší z Olympiády z českého jazyka

Součástí Olympiády v českém jazyce už tradičně bývá i slohová práce, a tentokrát její zadání znělo **Stojím tu už celá staletí**. A protože se některé slohovky mimořádně povedly, byla by škoda si aspoň kousky z nich nepředstavit.

„Viděla jsem všechny hrůzy minulosti a všechen klid v přítomnosti. Byla jsem znepokojena v době války, kdy se lidé chovali jako zvířata. Klid v sobě nosím, když mě české obyvatelstvo navštíví a zdolá mou výšku. Jsem hora Říp, velká hora, která je tu od vašich základů.“

Kristýna Rejnová: **Říp**

Když jsme se seznámili a já zjistil, že sochu vysochal známý český sochař, hned se mi s ní povídalo mnohem lépe. „Víte, já nejsem jen tak obyčejná socha, já jsem velmi krásná a vznešená.“ Pomyslel jsem si, že bude i namyšlená, protože nikdo se zdravým rozumem by to o ní neřekl. Přikývl jsem však, abych ji neurazil. „Já tu stojím už celá staletí, ale nikdy mě nikdo neoceníl. Nechodí obdivovat mou krásu a vznešenost. Nikdy jsem si s nikým nepovídala, tak jako s vámi. Už ani lidé tu nechodí, to dřív, když vy jste možná ještě nebyl na světě, dělo se v této uličce spoustu věcí. Klidně vám o nich mohu vyprávět.“ Přikývl jsem na souhlas a posadil se vedle sochy.

Karolína Stará: **Socha**

„Vidět proto později komunisty, vlastní krajany, jak nám svobodu opět berou, bylo hrozné. Byl jsem rád, že jsem nebyl jedním z těch nešťastných lidí, kteří museli tyto hrůzy tehdejšího světa zažívat. Viděl jsem pády i vzestupy českých zemí a moje nejoblíbenější vzpomínky mi utkví v paměti stejně jako ty zlé. Jdu na smrt, pokácí mě, protože ohrožuji lidi svou nevyzpytatelnou mohutností a těžkými větvemi. Mně to ale nevadí, zažil jsem a viděl jsem toho dost. Odcházím, jdu za svým stvořitelem.“

Andrea Šantorová: **Dub**

„Den co den jsem vídala dítěta chodící si hrát k rybníku. Někdy přišla i se svým tatínkem, mlynářem. Tentokrát však byla smutná, radost z každého kroku byla pryč. Toužila jsem se jich zeptat, proč jsou tak nešťastná, a v tu chvíli se ozvala rána. Věděla jsem, co se děje. Přicházela válka. Bylo to něco, co jsem zažila poprvé a doufala jsem, že něčeho takového už nikdy nebudu muset být svědkem. Mýlila jsem se.“

Lucie Šimová: **Lípa**

Elektronická verze Merkurovin je ke stažení

na internetové stránce školy (www.oaslany.cz) - odkaz Merkuroviny v levém menu

Tištěnou verzi si můžete vyzvednout

v recepci obchodní akademie nebo ve slánském Infocentru Pod Velvarskou branou

#ErasmusDays v naší škole

Po roce jsme ukončili náš česko-španělský projekt Erasmus+ s názvem „Keltská kultura v Čechách a Galicii: podobnosti a rozdíly“, a tak jsme se rozhodli připojit k mezinárodní akci ErasmusDays, abychom seznámili s výstupy projektu učitele a žáky naší školy, ale také veřejnost. Akci jsme organizovali ve spolupráci s Informačním centrem pro mládež (ICM Slaný), se kterým dlouhodobě spolupracujeme.

Akci jsme pořádali v pátek 12. října 2018 a rozdělili jsme ji na dva bloky.

Jeden blok měli na starosti zástupci ICM Slaný a prezentovali například možnosti pro mladé lidi v programu Erasmus+ a Evropském sboru solidarity a dobrovolnickou službu.

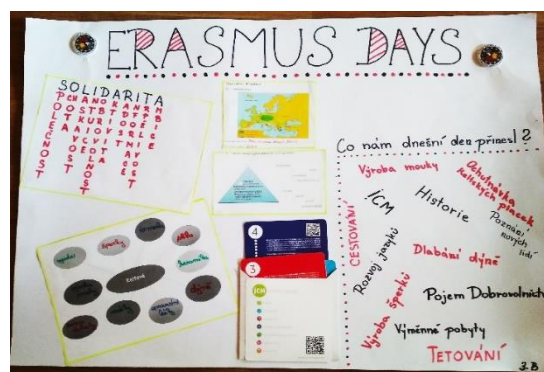
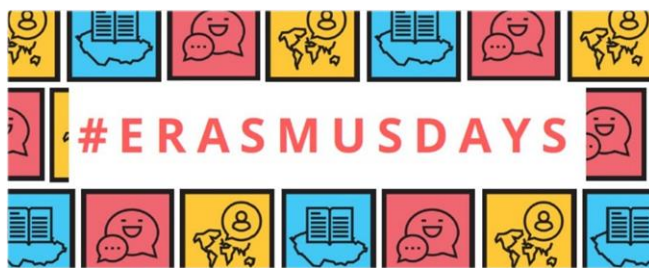
Druhá část nesla podnázev „Keltský projektový den“ – připravovala jej skupina 10 „projektových“ studentů spolu s koordinátorkou projektu. Studenti si připravili celkem tři prezentace, velké množství materiálů a fotografií.

Na prezentace o keltských tradicích a řemeslech pak úzce navazovaly interaktivní aktivity, kterým se mohli návštěvníci věnovat po zhlédnutí prezentací. Mohli si například vyrobit keltský šperk, zkusit tradiční výrobu mouky drcením na kameni, ochutnat keltské placky, natisknout keltské symboly a třeba i vydlat a vyřezat dýně, jelikož bylo před Dušičkami, které mají hlubokou tradici v keltské historii.

Druhý blok se nesl v duchu Erasmových projektů a aktivit ICM všeobecně.

Cílem akce bylo přitáhnout pozornost a nalákat zvláště mladé lidi k realizaci projektů.

Představit jim program Erasmus+ jako něco, co je obohatí v podstatě ve všech směrech, ať už znalostně, osobnostně, sociálně..., což si myslíme, že se nám i podařilo. Velmi dobrou zpětnou vazbou byly pro nás výstupy našich

studentů v podobě velmi zdařilých plakátů, které jsou k vidění na schodišti v nové budově a v neposlední řadě spokojené a šťastné úsměvy malých dětí ze slánských základních škol, které si asi nejvíce užívaly interaktivní aktivity a odnesly si řadu vlastních výrobků.

Videoreportáž z akce je součástí říjnového vydání Slánského videomagazínu a je ke zhlédnutí na YouTube, kde ji můžete vyhledat například zadáním textu „[erasmusdays slaný](#)“ do vyhledávače na YouTube.

Mgr. Martina Visková

Tichá čtenářka Petra Vojtěchová

V hodinách Petra působí velmi tiše a nenápadně. A to i v hodinách literatury. Přesto se jedná o několikanásobnou královnu dětských čtenářů slánské knihovny.

Petro, vy jste se pravidelně umísťovala na prvních příčkách v soutěži o královnu dětských čtenářů. Jaký je to pocit?

O soutěži jsem se dozvěděla teprve tehdy, když mi knihovnice oznámily, že jsem se umístila, a poprosily mě, zda nemohu přijít na vyhlášení soutěže. Pokaždé jsem měla velikou radost.

Kdo vás přivedl ke čtení?

Maminka, od malička mi totiž četla, a já jsem se možná díky tomu naučila číst už v pěti letech. Pak už jsem si většinou vybírala a četla knížky sama.

Kdy jste začala chodit do knihovny?

Kolem čtvrtého roku, doma už jsme totiž měly všechny dětské knížky přečtené.

Čím si vás slánská knihovna získala?

Vždy jsem tam našla právě takovou knihu, jakou jsem hledala, a když jsem ji náhodou nenašla, tak mi ji knihovnice vyhledaly ve skladu.

Nenapadlo vás někdy jít studovat třeba knihovnictví?

Ne, nikdy mě to nenapadlo, každopádně se nad tím zamyslím.

V roce 2012 jste přečetla 264 knih, v roce 2015 190 knih. Jak se dá zvládnout takové množství?

V podstatě jsem pořád četla, často, i když jsem měla dělat něco jiného, například učit se nebo uklízet. ☺

Jaké knihy čtete nejraději a jaká kniha je vaše nejoblíbenější?

Je to kniha Klan koní od norské spisovatelky Live Bonnevieové, kterou jsem mimochodem dostala jako výhru právě za soutěž Čtenář roku. Čtu téměř všechny žánry (zejména právě knížky o koních), kromě sci-fi a fantasy, které nemám ráda. K mým dalším oblíbeným knížkám patří Tereziánské ghetto – Tajemný vlak do neznáma, nebo Ovšem.

Vím, že máte mladší sestru. Čtete ji?

Jen občas, protože podle ní prý čtu „moc rychle“ a „mamka to umí lépe“. Ted' spíše čte ona mně. Ráda jí ke čtení v knihovně vybírám knížky, které jsem ráda četla jako menší, a vždy chodíme do knihovny spolu. Ale každý rok před Vánocemi si společně čteme knížku „Mikuláš, pan Vrána a my“, kterou jsem si oblíbila už já v jejím věku, a přiznávám, že ji mám moc ráda dodnes a ráda se u ní zasměji a zavzpomínám.

Máte teď, na střední škole, pořád tolik času na čtení?

Bohužel tolik času ne, protože už si nemůžu dovolit číst namísto povinností jako dříve, proto se také těším na prázdniny, kdy určitě budu zase více číst.

Ptala se Mgr. Jana Micková

Knihovnice Katka: „Petru Vojtěchovou si pamatuji z knihovny už jako malou holčičku, myslím tak 8–9letou, která četla „co jí přišlo pod ruku“ a na rozdíl od mnoha jiných dětí zůstala naší knihovně věrná i jako slečna-studentka. Knihy si u nás půjčuje stále, pro sebe i pro svou mladší sestřičku Danielku. Kromě toho se Petra několik let za sebou umístila na 1. až 3. místě v naší anketě Čtenář roku – v dětské kategorii. Její osobní rekord je 264 přečtených knih za rok, což je úctyhodný výkon. Naší knihovně bych přála více takových čtenářů, jako je Petra Vojtěchová, a jí přeji jen to nejlepší a hodně úspěchů při studiu.“

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1438923862918594&set=pcb.1438924492918531&type=3&the>

Kukátko do ředitelny

Tímto školním rokem jsem ve funkci ředitelky slánské obchodní akademie zahájila své druhé funkční období. Když jsem nastupovala do funkce v srpnu 2012, říkala jsem si, že tak za tři roky budu mít v malíčku veškerou agendu a pak se budu moci věnovat koncepci a rozvoji školy a budu mít více času na pedagogickou práci... Ale nakonec je vše jinak. Každý školní rok s sebou přinese nějaké novinky v administrativě, nějakou novou agendu. Vydalo by to minimálně na jednu novou sloku Mládkovy písně Zkratky. Už jsem si přestala říkat, že „až tohle zvládnou, tak pak už...“ a tuším, že to nebude asi nikdy.

I na učitele se valí spousta povinností, které tu dříve nebyly a zodpovědnosti, na kterou je nikdo dopředu nepřipravoval. Místo toho, aby mohli učit žáky to, co považují za důležité, věnují značnou část času tomu, aby je připravili na státní maturitní testy, které ale vymýšlí někdo jiný. Výsledek tedy spíše odráží to, jak připravili žáky na test, než jak je připravili pro život. Stresovaní z toho nejsou jen maturanti, ale i učitelé.

A už ani „ty děti nejsou, co bývaly“! Nejsou horší, jsou jiní. Jsou to multimediální děti, které komunikují raději facebook to facebook než face to face a když potřebují něco říci spolužákovi, který je vedle ve třídě, tak mu napíší SMS místo toho, aby za ním zašli. A my se musíme rozhodnout, jestli přistoupit na jejich styl komunikace nebo se znovu a znovu pokoušet odtrhnout oči od displejů a rozhlédnout se kolem sebe.

Přemýšlím o tom dnes a denně, a tak, když mne navštívil „můj“ pan ředitel, nemohla jsem se ho nezeptat, jak to bylo tenkrát, když sedával v mé kanceláři on.

Co bylo nejdůležitější pro ředitele školy před rokem 1989?

No, tak nejdůležitějším bylo plnit nábor na vojenské vysoké školy. To byl první úkol každého ředitele střední školy. U nás to byl problém v tom, že jsme měli třeba ve 4. ročníku 3 kluky, z nichž byli dva ještě nějak zdravotně postižení, a z toho jsme museli dodat jednoho na vysokou vojenskou školu. Ředitel, který plnil nábor na vojenské školy, tak byl uznáván, měl odměny z krajského úřadu, ten, který neplnil, tak mohl mít ve škole pořádek a úroveň žáků, jakou chtěl, ale nebylo mu to nic platné. Nakonec se pak hlásily i dívky, ale tenkrát o ně tolik nestáli.

Dnes se také někteří absolventi vydají po maturitě třeba k policii, ne tedy do armády...

No, to bylo už tenkrát, protože to bylo atraktivnější, ale to se nesledovalo. Občas byl nábor, ale s armádou to bylo pořád.

A když se změnil režim, byly nějaké nové požadavky?

Těsně po 89. roce byla taková docela idylická doba, protože byrokracie byla mnohem nižší, než je teď. Školy měly určitou volnost, mohly si samy dělat přijímací zkoušky, mohly rozhodovat o učebních plánech... Dnes byrokracie narůstá.

Jak dlouho ta idyla vydržela?

No, tak postupně, polehoučku, zase začaly nějaké nároky, protože ti úředníci, kteří seděli na školských orgánech, tak viděli, že tam zůstanou, že jim nic nehrozí, tak začali zase uplatňovat ty svoje metody. I když třeba jiným způsobem, ne vojenskými školami, ale začali vymýšlet různé ukazatele, to sami asi znáte. Začala v té době také elektronizace ve školách, podniky nám darovaly počítače, které už nepoužívaly. Chtěli ze všech kantorů vychovat programátory, což byl nesmysl. Všichni chodili do kurzů učit se počítače, ale ze všech programátorů rozhodně nebyli.

A tak se mi kruh pomyslně uzavřel. Nová strategie digitálního vzdělávání má mimo jiné za cíl posílit digitální gramotnosti učitelů. Tak jen doufám, že mezi papíry nenajdu v dohledné době takový, na kterém bude napsáno, že všichni učitelé musejí umět programovat roboty.

Michaela Seghmanová, ředitelka

Oslavy výročí školy v prosinci 2018

Rozvíjíme dlouhodobou spolupráci s firmami

Chceme své studenty vybavit do pracovního procesu nejen po vědomostní stránce, ale i po stránce praktických dovedností, k čemuž především slouží čtyřtýdenní praxe ve 3. ročníku, kdy si mohou realitu vyzkoušet nanečisto. Postupně jsme si prostřednictvím dotazníků u zaměstnavatelů vytipovali subjekty, kde jsou ochotni přijímat naše praktikanty opakovaně. Tím jsme si začali budovat síť společností, které studentům při plánování praxí doporučíme.

V letošním roce jsme se rozhodli tuto spolupráci rozšířit a podložit rámcovými smlouvami o spolupráci, kde si dopředu stanovíme vzájemné podmínky. Společnost se obvykle zaváže přijmout na praxi každý rok určitý počet studentů, my naopak doporučíme studenty, kteří jsou dobře připraveni pro daný druh práce, který budou vykonávat během praxe. Tímto jsme vykročili na cestu k bližší spolupráci, která se nebude týkat jen praxe, ale i různých workshopů, exkurzí či nabídkou zaměstnání pro absolventy. Rámcové smlouvy máme prozatím podepsané se společnostmi: LINET, Hotel Hejtmanský dvůr, CK SLAN tour, Další jsou v jednání např.: EPCE, Dachser, Město Slaný.

Se společností EPCE, s. r. o., která nám sama nabídla spolupráci, jsme na konci roku 2018 zorganizovali po vzájemné dohodě exkurzi do společnosti a následně workshop s jejich zaměstnanci přímo u nás ve škole. Na exkurzi se studenti seznámili s organizací společnosti a prošli si výrobní halu a seznámili se s výrobním procesem.

V rámci workshopu byl studentům ve spolupráci s EPCE připraven pracovní list s otázkami (Má něco společného logistika s kvalitou? Jak oddělení kvality spolupracuje s výrobou? Jak budete řešit situaci, když do výroby nepřejde 10 zaměstnanců? apod.). Studenti mohli list vyplnit pouze po konzultaci se zaměstnanci společnosti. Ke každé skupině byl přidělen vždy jeden zaměstnanec, se kterým měli studenti diskutovat a zjišťovat si odpovědi na otázky z pracovního listu. Postupně se u každé skupiny vystřídal všichni zaměstnanci.

Zaměstnance EPCE žáci po skončení workshopu odměnili potleskem. Všichni jsme se shodli, že spolupráce byla velmi přínosná.

Vrátily se na „místo činu“.

Na workshop s firmou EPCE přišly i dvě naše absolventky, a tak jsme se zeptali.

Absolventské okénko

Jací byli naši žáci? Chtěly byste některé do svého týmu?

Petra: Spousta žáků pokládala otázky opravdu promyšleně. Možná tomu dopomohla exkurze, která předcházela, možná jejich skutečný zájem. Věřím, že spousta z nich bude dobrými pracovníky.

Saša: Žáci byli velice vstřícní a projevíli upřímný zájem o to dozvědět se více o tom, jak to v naší firmě funguje. Musím se přiznat, že jsem měla trochu obavy z toho, jak celý workshop bude probíhat, ale myslím, že si mohu dovolit mluvit i za své kolegy a říci, že jsme všichni byli opravdu mile překvapeni.

Dámy, zúčastnily jste za firmu EPCE workshopu s našimi čtvrtáky. Jaké to bylo vrátit se do školy, navíc tak trochu "na druhou stranu barikády"?

Petra: Jak se celý tento nápad a projekt od začátku vyvíjel, sama jsem byla zvědavá, co z toho vzejde.

Saša: Nakonec musím přiznat naprostou spokojenost. Studenti i moji kolegové, které jsem požádala o spolupráci, vyšli vstříc a ukázali, že se dá projekt pojmout tak, aby byl pro obě strany přínosný.

Vybavily se vám nějaké vzpomínky na dobu studia?

Saša: Hned když jsem vstoupila do vestibulu, tak jsem si vzpomněla na pana školníka, jak nás věčně kontroloval, zda nemáme špinavé podrážky a zda to co máme na nohou, jsou opravdu přezůvky. ☺

Pak jsem potkala cestou k učebně mou skvělou profesorku Ivetu Víškovou. Usilovně jsem na ni mávala, ale dočkala jsem se jen výrazu, který mi říkal: „Nevím, kam tě zařadit, jdu do svého kabinetu“, a zavřely se dveře. Mně to ale nedalo a po přednášce jsem zaklepala. To už mě vřele přivítala ☺. Překvapením pro mě byla F:Zóna, kterou si vytvořili sami studenti a se kterou se nám hrdě pochlubili. Nachází se zrovna v naší bývalé třídě.

Petra: Pro mne bylo zajímavé vejít do ředitelny a řešit tam pracovní záležitosti, stejně tak se postavit před plnou třídu plnoletých studentů ☺

Co je náplní Vaší práce? Co vás na tom baví?

Petra: Moje práce obnáší nábor pracovníků do výroby a skladu, kompletní příprava podkladů pro mzdy pro celou společnost a jsem tam pro pracovníky jako „poradce a pomocník“ pokud něco potřebují. Práce je různorodá, nikdy nevíte, co ten den přinese ☺

Saša: Náplní mé práce je především organizace práce na lince takovým způsobem, aby došlo k dosažení splnění denních cílů a plánů. Mám odpovědnost za dodržování bezpečnosti, kvality a efektivity ve výrobě.

Organizuji obsazení linky operátory a jejich školení dle tréninkových plánů, vedu docházku všech podřízených a také výrobní dokumentaci. Denně řeším problémy ve výrobě a navrhuji akce k jejich nápravě.

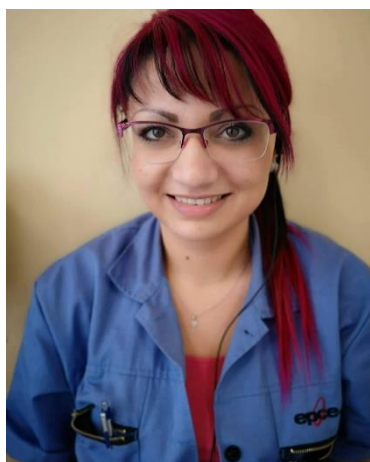
Do firmy jsem nastoupila jako operátorka výrobní linky a velmi mě potěšilo, že možnost kariérního růstu u prvního pohovoru nebyla jen pouhou frází. Je to práce, která mě naplňuje a ve které se mohu rozvíjet. Vždycky jsem chtěla pracovat s lidmi a moci jim předávat své zkušenosti a nyní k tomu mám konečně příležitost. Zároveň mohu uplatnit v praxi všechny teoretické znalosti, které jsem získala na OA. ☺

A co konkrétně využíváte z toho co jste se naučila ve škole?

Denně pracuji s PC, především s programy Excel, Outlook, Word, event. PowerPoint. A díky zkušenostem z OA, nemusím věnovat tolik úsilí s rozšiřováním svých dovedností v těchto programech. Ve své práci, ale využiji také své znalosti z oblasti práva, především zákoník práce, kterým se musíme striktně řídit. Dále velmi oblíbenou účetní metodu FIFO nebo určité metody řízení a komunikace.

Bc. Petra Patáková
HR Generalista, EPCE s.r.o.

Alexandra Janoušková
vedoucí výrobní linky řídících
jednotek pro elektrické posilovače
řízení, EPCE s. r. o.